

1 felv. Bem. 1869. nov. 18. Budai Nép-színházban, ford. Kulisszeki Károly. »A váróteremben«, vj. 1 felv. Ford. Szerdahelyi Kálmán. Bem. 1873. máj. 28. Nemzeti Színházban. (A darabban csak 3 személy van: Csegei Sándor: Paulay Ede; Margit: Sz. Prielle Cornélia és Pincér: Karikás.)

Müller Irma, operaénekesnő, sz. 1870-ben, Budapesten, megh. 1892. febr. 13-án, u. o. A zeneakadémiát Passy-Cornet vezetése alatt 1890-ben kitűnő eredménnyel végezte. Tehetségét gr. Zichy Géza intendáns felismerve, operaházunkhoz szerződtette, ahol a közönség kedvence lett. Kisterjedelmű, de kellemes és csengő hangja, eleven játéka a víg dalművek szerepkörére utalta. Első fellépte a »Fortunio dalá«-ban volt. Zeneszerzéssel is foglalkozott. Eltemették a kerepesi úti izr. temetőbe.

Müller János ifj. dr., ügyvéd, vidéki színikritikus, sz. 1898. márc. 21-én, Pécsen. A harctérről hazatérve, 1919-ben a »Pécsi Est« c. politikai napilap színikritikusa és színházrovatvezetője lesz s az is marad egészen 1925-ig, a »Pécsi Est« megszűnéseig. Közben három idényen át szerkesztette és kiadta a »Pécsi Színpad« c. művészeti hetilapot. Színházrajongását édesanyjától, néhai Szabó Stefánia férj. dr. Müller Jánosnétól örökölte, aki nagyon szerette a színészetet és a pécsi színtársulatot állandóan vendégelte. A »Pécsi Est« megszűnése után egy ideig a budapesti »Színházi Élet« pécsi tudósítója lesz, majd a »Pécsi Színházi Élet« szerkesztését veszi át 1926 őszén Dobos Gyula társaságában. Később a szegedi »Színházi Ujság«, »Országos Színházi Revű« pécsi szerkesztője lesz, de munkatársa marad a »Pécsi Színházi Élet«-nek is, melynek ma is munkatársa. 1922. őszén az »Idő« c. Pécsen megjelenő hétfői hetilap színházrovatának vezetését veszi át s kritikáit mindig áthatja a színház iránti rajongás és meggyőződés. Egyszer, 1924. júniusában a karizemélyzet jutalomjátékán föl is lépett három különböző szerepben, a »Faun« címszerepét, a »Marsall« Litvay színészet és a »Mágnás Miska« címszerepét játszotta el, mint kritikus, zsufolt ház előtt. Ezen szerepeiről a »Pécsi Est«-be Kürthy

György, akkor pécsi színigazgató írt elismerő kritikát.

Müller Jenő, 1901. aug. 6. szept. 30-ig Ausptiz Jenővel a hódmezővásárhelyi »Színházi Ujság« szerkesztője volt.

Müller Katica, primaballerina, sz. 1860. máj. 1-én, Pesten, megh. 1929. máj. 25-én, u. o. Tanulmányait Campilli Frigyesnél végezte, Pesten, s már 6 éves korában bejutott a Nemzeti Színház balletnövendékei közé. 1879. ápr. 1-től az intézet szerződtetett tagja lett, ahol 1897. máj. 15-ig működött. (M. Kir. Opera.) Első külföldi vendégfellépte 1887. febr. 13-án volt, a velencei Fenice színházban. 1902—1904-ben a színészakadémia tánc-tanárnője volt. A régi klasszikus hagyományokon alapuló koreográfia egyik legkiválóbb magyar reprezentánsai közé tartozott. A »Coppélia«, »Naila«, »Piros cipő« stb. főszerepeiben nagyszerű képességéről tett tanúságot. Minden alakításával újabb és újabb sikert aratott. Attól kezdve valóságos diadalút a pályafutása. Mikor nyugdíjazták, azt a csaknem szállóigévé vált pár szót mondta:

— Nem vagyok én öreg, csak becsületes!

Ez a mondás indította meg azután azt a lavinát, amely rövidesen maga alá temette Nopcsa bárót, az Operaház akkori intendánsát. Nyugalombavonulása után férjhez ment és teljes visszavonultságban élt rókushegyi villájában.

Müller Mátyás, színházi karmester, sz. 1872. jan. 3-án, Budapesten. Huszártiszt korában előszeretettel foglalkozott zenével, majd 1899. szept. havától színházi karmester lett. 1910-ben Szegeden működött, onnan Debrecenbe szerződtött, hol 1927. máj. havában jubilált. Egy néhány évig a kolozsvári Nemzeti Színház karmestere volt. Eredeti operettje: »Falu rózsája«, továbbá: »Egy nap a bagolyvárban« (1911.) Társszerző: dr. Stadler Izidor és Knebel Jenő.

Müller Nordau, osztrák zeneszerző. Nálunk is bemutatott operettje: »Elnökkisasszony«, szövegét írta: Landesberg Alexander. Ford. Stoll Károly. Bem. 1900. júl. 20. Fővárosi Nyári Színház.